

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ผู้ทำการขอทานส่วนใหญ่เป็นขอทานอาชีพที่ขาดการศึกษา ไม่มีความรู้ ในการประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ รองลงมาเป็นผู้ทำการขอทานประเภทชั่วคราว ส่วนสาเหตุของการมาขอทานส่วนใหญ่เกิดจาก ปัญหาเศรษฐกิจ ความยากจน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพและไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพอื่น สังกมไทยยังมีทัศนคติของคนในสังคมเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือกลุ่มผู้ทำการขอทานด้วยการให้เงิน ดังนั้น หากต้องการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ ทั้งสองประเทศควรเพิ่มมาตรการการป้องกัน ปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าการแก้ไขที่ปลายเหตุ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาขอทานเกิดความยั่งยืน

จากการศึกษาพระราชบัญญัติควบคุมขอทาน พ.ศ.2559 กฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษผู้ทำการขอทานที่กำหนดให้ผู้ทำการขอทานเป็นความผิดนั้น เห็นว่าไม่อาจจะแก้ปัญหาคนขอทานได้ เนื่องจากขอทานส่วนใหญ่เกิดจากความยากจน การขาดโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ เห็นควรกำหนดมาตรการทางเลือกอื่นแทนการลงโทษจำคุกผู้ทำการขอทาน และการที่ประเทศไทยมีการออกกฎหมายเพื่อควบคุมขอทานและให้ความสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี คนชรา และผู้พิการไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร เกิดความไม่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาคนขอทานที่เป็นเด็ก และเห็นควรกำหนดการแสวงหาประโยชน์จากขอทานที่เป็นเด็กเพิ่มเข้าไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมขอทานด้วย และเห็นควรให้เพิ่มโทษในกรณีที่ผู้ทำการขอทานที่เป็นเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้เจ็บป่วย ออกไปจากสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมขอทาน พ.ศ.2559 มาตรา 19 ที่กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 13 วรรคหนึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นั้นเห็นควรให้มีการลงโทษปรับไว้ ให้ยกเลิกการลงโทษจำคุก โดยเห็นว่าแม้การที่ผู้ทำการขอทานนั้นกฎหมายบัญญัติความรับผิดทางอาญาไว้ แต่การลงโทษจำคุกไม่สามารถแก้ปัญหาได้ แต่ก็ไม่ควรส่งเสริมให้มีการขอทาน จึงให้มีการลงโทษปรับไว้ และให้ผู้ทำการขอทานเข้ารับการ

คุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามมาตรา 20 ดังนั้นจึงเห็นควรปรับบท มาตรา 19 ที่กำหนดให้ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 วรรคหนึ่งให้ลงโทษไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และให้ผู้ทำการฝ่าฝืนเข้ารับการ คุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามมาตรา 20

2) เห็นควรเพิ่มการแสวงหาประโยชน์จากขอตานเด็กเข้าไว้ใน พระราชบัญญัติควบคุม ขอตาน พ.ศ.2559 มาตรา 22 โดยเพิ่มในวรรคที่สอง ข้อที่ (1) กระทำต่อเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนวิกลจริต คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้เจ็บป่วย ด้วย

3) เห็นควรเพิ่มวรรคสอง ในมาตรา 20 ถ้ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ ของบุคคลดังกล่าวในมาตรา 22 วรรคสอง (1) ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ